

SECRETUL SUPREM

vol. 2

DAVID ICKE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ICKE, DAVID

Secretul suprem / David Icke ; trad.: Cristian Hanu. -

București : Daksha, 2006

2 vol.

ISBN (10) 973-88026-0-1 ; ISBN (13) 978-973-88026-0-5

Vol. 2. - 2006. - ISBN (10) 973-88026-2-8 ;

ISBN (13) 978-973-88026-2-9

I. Hanu, Cristian (trad.)

821.111-31=135.1

THE BIGGEST SECRET

Copyright ©1999 David Icke

Copyright © 2006 Editura DAKSHA

Toate drepturile asupra prezentei ediții în limba română aparțin în exclusivitate editurii DAKSHA.

Traducere: Cristian Hanu

DAKSHA

Contact & comenzi:

0726.334.721

comenzi@edituradaksha.ro

www.edituradaksha.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1	<i>Copiii lui Satan?</i>	7
CAPITOLUL 2	<i>Unde au dispărut toți copiii</i>	49
CAPITOLUL 3	<i>Limbajul secret</i>	119
CAPITOLUL 4	<i>Toate forțele reginei</i>	151
CAPITOLUL 5	<i>Zeița și regele</i>	213
CAPITOLUL 6	<i>Aruncarea vrăjii</i>	327
CAPITOLUL 7	<i>Risipirea vrăjii</i>	373
ANEXA 1	<i>Linia genealogică Windsor-Bush</i>	393
ANEXA 2	<i>Hitler a fost un Rothschild</i>	397
DESPRE AUTOR	405
BIBLIOGRAFIE	417

Copiii lui Satan

Ritualurile de magie neagră cunoscute sub numele de satanism sunt expresia modernă a ritualurilor antice care includeau sacrificii umane din Babilon și din societățile infiltrate de Frăție: sumerienii, fenicienii, hitiții, egiptenii, canaanii și popoarele acadiene (printre altele). De-a lungul istoriei a existat o procesiune nefârșită a aceluiași ritualuri închinat aceluiași divinități, acest proces având o importanță deosebită inclusiv pentru inițiații moderni ai Frăției.

În viziunea mea, conceptul de satanism nu are nimic de-a face cu viziunea creștină despre Satan. Personal, folosesc acest cuvânt pentru a descrie orice ritual care implică sacrificii și torturi, lucru extrem de frecvent întâlnit în societatea în care trăim, oricât de incredibil vi s-ar putea părea. Satanismul este doar un alt cuvânt pentru adorarea unei forțe negative, extrem de distrugătoare, căreia i s-au dat tot felul de nume de-a lungul istoriei: Nimrod, Baal, Moloh sau Moleh, Set, diavolul, Lucifer etc., etc. Satanismul pervertește tot ce este pozitiv, la fel cum naștii au luat simbolul pozitiv al svasticii și l-au inversat, pentru a simboliza astfel un element negativ. În mod similar, sataniștii au inversat pentagrama și folosesc frecvent culoarea neagră pentru a simboliza întunericul, de pildă în așa-numitele lor Mise Negre. Ei inversează în egală măsură simbolismul culorii alb, care manifestă astfel o rezonanță profund negativă. Rețelele sataniste au fost create, sub diferite nume, de Frăția Babiloniană, care are nevoie de ele. Ți amintești relatările despre Privitori și despre urmașii acestora, Nefilimii, care afirmă că obișnuiau să bea sânge? Frăția știe că sângele conține forța vieții. Înghițirea sângelui

menstrual a fost întotdeauna o caracteristică a liniilor genealogice reptiliene, care au nevoie de sânge pentru a putea trăi în această dimensiune. Sângele era cunoscut sub numele de *Focul Stelar*, esența lunară a femeii. Ciclul menstrual este guvernat de ciclurile lunii, iar sângele conține această energie. De aceea, componentele sale se presupune că au capacitatea de a prelungi viața. În India, el era numit *soma*, iar în Grecia ambrozie (conform anumitor cercetători). Aceste băuturi erau considerate nectarul zeilor și chiar erau - al zeilor reptilieni care sunt genetic băutori de sânge. Sângele menstrual era oferit elitei liniilor reptiliene „regale” de către preotese fecioare, aceasta fiind originea unor expresii precum „Femeia Roșcată” sau „Femeia Sacră” (la greci). Cuvântul grecesc care desemnează această expresie, *hierodulai*, a fost tradus în engleză prin *harlot* (n.tr. prostituată) și în germană prin *hore*, care stă la originea cuvântului *whore* (n.tr. de asemenea, prostituată). Însuși cuvântul „ritual” provine de la această practică (*ritu* = roșiatic), la fel ca și cuvintele „rit” și „roșu” (n.tr. *red* în limba engleză). Sângele menstrual este unul din motivele pentru care culoarea roșie este atât de importantă pentru sataniști, dar și pentru folosirea culorii auriu de către liniile genealogice „regale”. Aurul este metalul zeilor, dar pentru Anunnaki descriși în Tăblițele Sumeriene, sângele menstrual era „aurul zeilor”.

Reptilienii și liniile lor genealogice beau sânge pentru a obține forța vitală a unei persoane, de care au nevoie pentru a putea exista în această dimensiune. Atunci când beau sânge uman și când mănâncă din carnea unui om, ei își schimbă frecvent forma în reptilieni. Cel puțin, așa mi s-a povestit de către cei care au putut asista la acest proces. Băutul sângelui este o caracteristică genetică a lor, iar o mare preoteasă sau „Zeită Mamă” a Elitei, care a realizat astfel de ritualuri în fața Frăției la cel mai înalt nivel, mi-a povestit că fără

acest sânge uman reptilienii nu și-ar putea păstra înfățișarea de oameni în dimensiunea noastră. Numele actual al femeii despre care vorbesc este Arizona Wilder, dar înainte s-a numit Jennifer Ann Green. Interesant mi s-a părut faptul că, din spusele ei, reptilienii vânează toate popoarele ariene din Univers, sângele rasei albe având o importanță cu totul specială pentru ei, dintr-un motiv sau altul, și cu deosebire cel al oamenilor cu părul blond și ochii albaștri. De aceea, ei s-au infiltrat în rândul rasei albe încă de pe vremea când aceasta trăia pe Marte, urmând-o apoi pe Pământ. Nu este exclus ca venirea reptilienilor pe această planetă să fie mult mai recentă decât cred marea majoritate a cercetătorilor. Se pare că un program de încrucișare genetică realizat în urmă cu numai câteva mii de ani între reptilienii și marțieni a creat o rasă cu o structură genetică reptiliană extrem de puternică. Această structură este vitală pentru ei, din motive pe care le-am explicat mai devreme. Se pare că reptilienii au nevoie de o anumită proporție de gene proprii pentru a-și putea schimba forma. Oricum, contează mai puțin momentul în care s-a produs încrucișarea, cât faptul că aceasta s-a produs.

Satanismul are la bază o manipulare a conștiinței și a energiei. Aceste ritualuri profund dezgustătoare creează un câmp de energie pe o anumită frecvență de vibrație, care permite unirea conștiinței participanților cu alte conștiințe din regiunea inferioară a celei de-a patra dimensiuni. Această dimensiune, cunoscută și sub numele de *astralul inferior*, rezzonează - între altele - cu emoțiile inferioare precum teama, vinovăția, ura etc. Atunci când un ritual se focalizează pe aceste emoții, așa cum procedează satanismul, se creează o conexiune puternică între conștiința participanților și cea a reptilienilor din regiunea inferioară a celei de-a patra dimensiuni. Ei sunt „demonii” invocați de aceste ritualuri, de câteva mii de ani, de când a început această poveste sinistră. Inițierea permite preluarea în

posesiune a trupului inițiatului de către reptilienii. Liderii sataniștilor sunt reptilienii pur-sânge îmbrăcați în forme umane. Ritualurile lor se produc invariabil în acele locuri unde există vortexuri energetice, astfel încât teroarea, ororile și ura create de ei să pătrundă în rețeaua energetică a pământului și să influențeze câmpul magnetic al planetei noastre. Ele reduc frecvența vibratorie și afectează gândirea și comportamentul uman. Dacă vei merge într-un loc în care se țin ritualuri satanice, vei simți imediat răutatea și ura care plutesc în aer. Acest „aer“ este, de fapt, un câmp vibratoriu generat de formele-gând ale sataniștilor. Nu întâmplător există expresii precum „o atmosferă veselă, luminoasă sau plină de iubire“ sau invers, „o atmosferă de ură și neîncredere“. Cu cât câmpul energetic al Pământului este mai apropiat de regiunea inferioară a celei de-a patra dimensiuni, cu atât mai multă putere au reptilienii asupra acestei lumi și a locuitorilor ei. Satanismul nu este doar o boală, ci și o perversiune. Principala sa premisă, din punctul de vedere al Frăției, este controlul câmpului magnetic al Pământului, adorarea și punerea la unison cu stăpânii lor reptilienii, sorbirea forței vieții victimelor sacrificate și asigurarea energiei necesare pentru reptilienii care se hrănesc cu emoțiile inferioare ale oamenilor, în special cu teama. De mii de ani, ei realizează literalmente sacrificii aduse „zeilor“ reptilienii. Sacrificarea în masă a populației aztece în America Centrală și a atâtor alte popoare a avut drept scop asigurarea hranei pentru reptilienii fizici și pentru liniile genealogice care se hrănesc cu carne de om și beau sânge uman, dar și a hranei subtile pentru reptilienii din regiunea inferioară a celei de-a patra dimensiuni. Phil Schneider, unul dintre constructorii bazelor subterane din SUA, i-a mărturisit scriitoarei și cercetătoarei Alex Christopher că, atunci când copiii care lucrează ca sclavi în aceste baze subterane ajung să nu mai reziste, ei sunt consumați pur și simplu de

reptilienii. Aceștia preferă copiii mici, căci sunt mai puțin contaminați ca adulții. Greu de crezut, nu-i așa? Sunt convins că-ți vine să spui: „Prostii!“, căci cine este dispus să accepte un astfel de adevăr? Pe de altă parte, dacă nu privim adevărul în față, cum l-am putea opri vreodată?

De regulă, ritualurile satanice au loc noaptea, când câmpul magnetic al Pământului este mai stabil. În timpul zilei, particulele vântului solar încărcate cu energie provoacă turbulențe ale câmpului, îngreunând conexiunea interdimensională. Cea mai mare stabilitate a câmpului magnetic este atinsă în timpul eclipselor totale. Acestea au fost dintotdeauna momentele în care popoarele native își țineau ceremoniile de intrare în contact cu entitățile din alte dimensiuni. Șamanii știu și astăzi acest lucru. Ritualurile satanice și sacrificiile umane, în special ale copiilor, sunt practicate pe scară largă la ora actuală de către cei mai faimoși politicieni, oameni de afaceri, proprietari de mass-media și figuri din industria divertismentului. Acest lucru nu este deloc de mirare, dat fiind mediul din care provin. Ritualurile și sacrificiile umane au reprezentat întotdeauna fundamentul „religiei“ Frăției, încă din cele mai vechi timpuri. Aceasta își plasează apoi prin manipulare inițiatii sataniști în pozițiile-cheie ale vieții politice, economice, militare, medicale și din media, dar și în cele ale industriei divertismentului. De aceea, proporția sataniștilor în rândul acestor oameni este mult mai ridicată decât în rândul populației obișnuite. Mai mulți sataniști mi-au povestit că există politicieni de rang înalt care depind pur și simplu de sângele victimelor pe care le sacrifică, la fel ca de un drog, din cauza adrenalinei produse în asemenea momente. Mi s-a spus că această dependență este destul de frecvent întâlnită la sataniști, lucru care i-a făcut pe mulți specialiști în domeniul reptilienilor să creadă că aceasta este substanța de care ei au nevoie. Puzzle-ul începe să se contureze.

Tema sacrificiilor umane și animale se regăsește în întreaga istorie a umanității, din cele mai vechi timpuri și până astăzi. Ironia face ca ele să fi fost practicate pe timpuri cu scopul de a prezerva viața, nu de a o distruge. În Antichitate exista convingerea că un sacrificiu adus zeilor va potoli mânia acestora, salvând astfel viața majorității.

O altă tradiție antică este sacrificarea regelui sau a conducătorului pentru a liniști zeii. În așa-numitul leagăn al civilizației, Africa de Nord și Orientul Apropiat, de unde ne-au rămas documentele referitoare la Anunnaki și Privitori, sacrificiile umane, în special ale copiilor, erau foarte frecvente. Ritualuri similare au fost practicate în China, Imperiul Roman, Africa, Asia, Grecia, America de Sud și Mexic. Exemplul aztecilor sacrificați în masă de dragul „zeilor“ este poate cel mai faimos dintre toate. Vă reamintesc de afirmația fostului președinte al Mexicului, Miguel De La Madrid, care i-a spus sclavei CIA (supusă programului de control al minții) Cathy O'Brien că extraterestrii reptilienii au coborât pe Pământ și și-au creat trupuri umane pe care să le posede, în special în rândul popoarelor ariene. Nu putem face o demarcație între reptilienii și sacrificiile umane. Scandinavii obișnuiau să îngroape copii de vii pentru a opri epidemiile și pentru a-l liniști pe marele zeu al Nordului Odin (Wodan sau Woden la germani). Zeii din școlile misterelor erau invariabil asociați cu sacrificiile umane, tradiție care s-a păstrat până astăzi prin intermediul rețelei globale de societăți secrete și sataniste ale Frăției. Incașii din Peru obișnuiau să jertfească copii, iar sacrificiile umane au fost practicate din cele mai vechi timpuri în Europa. De pildă, druzii aveau un ritual de îngropare a unui copil viu la temelia unei clădiri noi sau de împrăștiere a sângelui copilului pe fundația respectivă. Același ritual apare în multe regiuni ale lumii. Legendele Sfântului Columba (porumbel, Semiramida) afirmă că acest erou „creștin“

le-a spus celorlalți călugări că unul dintre ei ar trebui înmormântat de viu la temelia unei mănăstiri noi ce urma să fie construită pe insula scoțiană Iona (Soare), pentru a „sfinți“ solul. Un anume Sfânt Oran s-a oferit voluntar, iar legenda spune că el a ajuns drept în cer. Istoricul roman Tacit povestește că druzii considerau o datorie de onoare să-și stropească altarele cu sângele dușmanilor capturați. În plus, ei obișnuiau să-și consulte zeii citind în intestinele umane. Legende similare există în Irlanda și în Scoția. Mitologia irlandeză afirmă că această țară a fost populată la început de un grup de zei lacomi numiți formorienii, care-și revendicau în fiecare an două treimi din copiii nou-născuți. Fenicienii și cartagenii practicau sacrificiile umane pe scară largă, la fel ca și canaanii. În timpul războiului dintre Cartagina și Roma, două sute de familii nobile și-au sacrificat fiii lui Baal (zeul fenician al Soarelui, Bel sau Bil).

O altă temă comună este sacrificarea primului născut, de cele mai multe ori a copiilor de sex masculin. În anumite triburi aborigene din Australia, mamele obișnuiau să-șiucidă și să-și mănânce primul copil, pentru a se asigura astfel că vor mai putea avea și alți copii. Sacrificarea primului născut al oamenilor și animalelor era foarte comună în Antichitate, fiind menționată destul de frecvent în Vechiul Testament. Cartea Regilor povestește cum Mesha, regele din Moab, a fost atât de afectat de înfrângerea sa de către israeliți, încât și-a sacrificat fiul mai mare și moștenitorul la tron. Același ritual se practică în mod curent și astăzi în rândul sataniștilor, al liniilor genealogice ale Frăției și al filialelor lor, syndicatele crimei organizate precum Mafia. Sacrificarea primului fiu născut este folosită de acești oameni ciudați pentru a testa devotamentul adepților lor pentru cauza comună. În *Cartea Numerelor*, Yahve/Iehova spune negru pe alb că... „toți primii născuți ai Israelului îmi aparțin, atât cei umani cât și

cei ai animalelor”, iar în Cartea Exodului, Yahve cere ca „Primul născut să-ți dai întotdeauna Mie”. Biblia afirmă că Avraam a venit din orașul sumerian Ur, iar săpăturile făcute în anul 1927 de arheologul Sir Edward Woolley în Cimitirul Regal din ruinele acestui oraș atestă că sacrificiile umane se practicau încă din anul 2800 î.Ch. La fel procedau scitii, poporul care a adus în Europa multe din liniile genealogice și ritualurile arienilor. Dovezi ale sacrificiilor umane, îndeosebi ale copiilor, apar în toate locațiile și la toate popoarele pe care le-am menționat până acum în această carte, inclusiv în Palatul din Knossos, în Creta. Cultul craniului aflat în centrul ritualurilor a apărut de mai multe ori în povestea noastră, fiind practicat de templieri, atestat la Rennes-de-Chateau și regăsit din nou în inițierile din cadrul Societății *Skull and Bones*. Examinarea rămășițelor Omului din Peking, cu o vechime estimată la circa un milion de ani, și ale Omului din Neanderthal, cu o vechime de circa 200.000 de ani, atestă că aceste ritualuri erau practicate chiar și în acele timpuri îndepărtate. Cultul capului, care includea mâncarea creierului victimei, a devenit mai complex în Ierihon, în urmă cu aproximativ 8000 de ani. Dovezi ale unor astfel de ritualuri au fost găsite în cadrul religiei șintoiste din Japonia și în China antică. Anath, legendara soră a lui Baal, era ilustrată cu un brâu din capete și mâini tăiate, la fel ca și zeița-mamă din Mexic.

Textele scrise din Egiptul antic descriu numeroase tipuri de torturi și sacrificii, care s-au răspândit apoi și în alte culturi. Egiptenii obișnuiau să-și sacrifice pe oamenii cu părul roșcat la mormântul lui Osiris, căci roșul era considerat culoarea lui Set, versiunea egipteană a lui Satan. Anumite ritualuri din epoca modernă povestite chiar de victimele supuse acestor orori seamănă până în detaliu cu cele descrise în *Cartea egipteană a morților*, incluzând până și păstrarea inimii într-un vas. În Egipt, inimile erau puse pe balanțe pentru

a fi judecate de zeița Maat. Aceasta este adevărata semnificație a femeii cu cununa din raze ale soarelui care ține în mână Balanța Justiției, ce apare în atâtea tribunale din lume. În Antichitate, fahirii brahmani din India și din alte școli ale misterelor știau foarte multe lucruri despre droguri, torturi ritualice și „magia” prin care creau diverse halucinații. Hipnoza era și ea folosită în mod frecvent în temple. Adoratorii demonului Bel/Baal/Nimrod din Canaan, Babilon și Fenicia practicau sacrificii umane și acte de canibalism în numele lui Moloh sau Moleh, un aspect al lui Nimrod/Baal, ca parte integrantă a ritualurilor lor religioase. Baal (Domnul sau Conducătorul), zeul suprem al canaaniților și fenicienilor, era considerat dătătorul de viață, în timp ce Moloh era distrugătorul ei. Ambele zeități trebuiau liniștite prin sacrificii umane. În timp, Baal sau Moloh a fost identificat de romani cu Saturn.

Copiind ritualurile fenicienilor și ale canaaniților, cartagenienii aruncau copii în cinstea lui Baal, zeul soarelui și al focului, în gropi încinse modelate după chipul lui Baal/Moloh. Într-un sit arheologic din apropierea orașului modern Tunis s-au găsit 6000 de urne cu rămășițe calcinate ale unor copii sacrificați. Îți reamintesc că aceste ritualuri sunt identice cu cele practicate în epoca modernă de sataniștii Frăției, iar zeii cărora li se închină anticii sunt aceiași zeii cărora li se închină astăzi Frăția. Așa se explică de ce au fost lăsați să ardă de vii copiii din Waco într-un incendiu provocat de FBI și de ATF (Biroul pentru Controlul Băuturilor Alcoolice, Tutunului și Armelor de Foc) – instituții controlate de sataniști – la data de 19 aprilie 1993. Aceiași oameni cu mintea bolnavă sunt cei care au aruncat în aer clădirea James P. Murrah din Oklahoma, pe data de 19 aprilie 1995. În timpul exploziei au murit foarte mulți copii. Data de 19 aprilie corespunde unui ritual satanic legat de zeul focului, Baal sau Moloh. Și